

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 :
L 84:1 - 23**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1



National Library
of Sweden

2377.

Käraste,

Andreas just när det börjar sig, att skriva till dig, när du är i Stockholm, du borde väl så mycket ett gäro, att du knappast kommer säga: ja jag vill inte vara i denna kläcker och kanske inte heller fara till Stockholm men jag har varit så skrämt ett par dagar, att jag i såväl som inte en gång torde fara på en Ransart i Sverige. I dag är det visst lugnare, men det är en stor osäkerhet.

Egentligen är jag kallad till Stockholm till den 23 de för att avgöra om arvet efter gummans Kræmmer. Jag har läst en del handlingar om henne och utan att nu ingå i några detaljer, som jag väl inte har rättighet till, tror jag, att hon efter 1908 måste betraktas som älderdumensvansinnig. Det testamentet, som vi stöta oss på är upprättat 1910 och borde alltså vara olagligt. Men då finns det ett bevitnat och lagligt testamentet från 1907 med ungefär samma bestämmelser om stiftelser, och laget, bara vida mer invejligt och krångligt än det förra. Ända sedan gummans död 52 år finns mer i hennes pappers anteckningar och förslag till stiftelsens upprättande med en del modifikationar. Detta är alltså något som hon förordnade om ännu då hon var i sin fulla kraft, det är inte något under älderns bruklighet påkommit infall, och jag kan inte inse annat än att om det sistnämnda testamentet upphävdes borde det nästa sistnämnda i kraft. För jag domare, skulle jag mest gott samvete kunna godkänna även det sistnämnda, så det är ett uttryck för vad gummans vilja under så många år. Om jag tillber mig, att jag blev ordbig, men under ordlyfets tiden skrev ett testamentet, som fullt överensstämde med mina förutnämnda intentioner, finge man väl

